

РЕШЕНИЕ

№ 1824

гр. София, 01.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 66 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и четвърти януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Г.А

при участието на секретаря Г.Х
като разгледа докладваното от Г.А Гражданско дело № 20221110141888 по описа за 2022 година

Предявени са искове с правно основание чл.422, ал.1 ГПК, вр. чл.79, ал.1 ЗЗД, вр. чл.149 ЗЕ и чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 86, ал. 1 ЗЗД.

Производството по делото е образувано по предявени от ***** против А. А. Белковска, Б. И. М. и Д. И. М. обективно кумулативно съединени **искове с правно основание чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, вр. чл. 150 ЗЕ, вр. чл. 86, ал. 1 ЗЗД**, с които се иска ответниците да бъдат осъдени да заплатят на ищеца сума в общ размер на 2923.68лв., от които 2509.58лв. - главница, представляваща стойност на незаплатена топлинна енергия /ТЕ/ за периода м.05.2018 г. - м.04.2020г., ведно със законната лихва от датата на депозиране на исковата молба до окончателното изплащане на сумите, 358.06лв. - мораторна лихва за забава върху главницата за потребена топлинна енергия за периода от 15.09.2019 г. до 16.09.2021 г., както и сума за дялово разпределение в размер на 46.10лв. - главница за периода от м. 08.2018 г. до м.03.2020г., ведно със законната лихва от датата на депозиране на исковата молба до окончателното изплащане на сумите, 9.94 лв. - мораторна лихва върху главницата за дялово разпределение от

30.09.2018 г. до 16.09.2021 г., при следните квоти за А. А. Б. с ЕГН: ***** - 6/8 ид.ч.; Б. И. М. с ЕГН ***** - 1/8 ид.ч.; Д. И. М. с ЕГН ***** - 1/8 ид.ч. Претендира разноси.

В срока по чл. 131 ГПК ответникът Д. М. е подала писмен отговор, в който твърди, че е наследник на Ивайло Мутафчиев, но не и на Кристин И. Беловкса-М., тъй като е родена от извънбрачна връзка на баща ѝ. На следващо място се сочи, че не са налице представени достатъчно доказателства, които да доказват размер на задължението, което се претендира от ищеца. Оспорват се начина на определяне и калкулиране на мораторната лихва, както и годността на отчитащите уреди.

В срока по чл. 131 ГПК ответниците Б. М. и А. Б., чрез назначения им особен представител оспорват исковата молба по основание и размер. Твърди се, ответниците не са ползвали топлинна енергия през процесния период. Оспорва се изчисляването на дяловото разпределение, както и техническата годност на общия топломер. Прави се възражение за изтекла погасителна давност.

Третото лице помагач на страната на ищеца „Термокомплект ” ООД не оспорва предявените искове.

Съдът, като съобрази събраните доказателства, достигна до следните фактически и правни изводи:

По исковете по чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл.79, ал.1 ЗЗД, вр.чл.149 ЗЕ:

За основателността на иска за заплащане цената на топлинната енергия ищецът следва пълно и главно да докаже, че през процесния период между страните е съществувало валидно правоотношение за доставката на топлинна енергия, обема на реално доставената на ответника топлинна енергия за процесния период, както и че нейната стойност възлиза на спорната сума.

В тежест на ответниците и при доказване на горните факти е да докаже положителния факт на погасяване на дълга.

Съгласно чл. 153, ал. 1 ЗЕ и § 1, т. 2а от ДР на ЗЕ (приложима редакция след 17.07.2012г.) потребител, респ. битов клиент на топлинна енергия през процесния период е физическо лице – ползвател или собственик на имот, който ползва електрическа или топлинна енергия с топлоносител гореща вода или пара за отопление, климатизация и горещо водоснабдяване или природен

газ за домакинството си, т.е. лице, което ползва на вещно или облигационно право на ползване.

От приетия по делото нотариален акт за покупко продажба на недвижим имот №194, том I, дело 4300, № 221 от 2000г., се установява, че И***** и съпругата му- ответницата А. А. Б., придобиват собствеността върху, апартамент № 17, находящ се в гр. София на ул. „Св.Седмочисленици“ № 8, вх.Б ет.3.

От удостоверение за наследници с изх№ РЛЦ22-ДИ11-207-1 от 25.08.22г. (л.53) се установява, че И***** е починал на 15.09.2011г., като оставил за свои наследници по закон съпругата си А. Б. и К. И..

След смъртта на И***** съгласно чл. 9, ал.1 ЗН преживелият съпруг наследява част, равна на частта на всяко дете. След като се съобрази, че имотът е придобит в режим на СИО и $\frac{1}{2}$ -ра ид.ч. от него представлява лична собственост на преживелия съпруг, то наследниците по закон наследяват равна част от останалата $\frac{1}{2}$ -ра ид.ч, а именно по $\frac{1}{4}$ -т всеки. Така делът на А. Б. в процесния недвижим имот заедно с притежаваните от нея $\frac{1}{2}$ -ра ид.ч се увеличава до $\frac{3}{4}$ -ти ид.ч. ($\frac{1}{2}$ -ра ид.ч, + $\frac{1}{4}$ -т = $\frac{3}{4}$ -ти), а К. И. притежава останалата $\frac{1}{4}$ -т ид.ч.

Видно от удостоверение за наследници К. И. Б. – М. е починала на 16.08.2018г. като е оставила за свои наследници по закон дъщеря си – Б. И. М. и съпруга си Ивайло Кръстев Мутафчиев. Така съгласно чл. 9, ал.1 ЗН, притежаваната $\frac{1}{4}$ - ид.ч. от К. И. Б. се разпределя по равно между нейните наследници Б. И. М. и Ивайло Кръстев Мутафчиев, които получават по $\frac{1}{8}$ -ма ид.ч.

От същото удостоверение за наследници е видно, че Ивайло Кръстев Мутафчиев е починал на 11.01.2021г. като е оставила за свои наследници по закон Д. И. М. и Б. И. М., които съгласно чл.5, ал.1 ЗН наследяват равни части от наследството. Така Б. И. М. притежава $\frac{3}{16}$ -ти ид.ч. ($\frac{1}{8}$ -ма + $\frac{1}{16}$ -та = $\frac{3}{16}$ -ти), а Д. И. М. притежава $\frac{1}{16}$ -та ид.ч. от процесния недвижим имот.

Така Д. И. М. притежава $\frac{1}{16}$ -ти ид.ч., Б. И. М. притежава $\frac{3}{16}$ -ти ид.ч, а А. Б. притежава $\frac{12}{16}$ -ти ид.ч. от процесния недвижим имот.

Ответницата А. А. Б. с молба-декларация с вх. № 13939 от 09.03.2000г. е

декларирала пред ищеца посоченото обстоятелство, като е заявила искане да бъде открита партия на нейно име за процесния топлоснабден имот.

Съгласно разпоредбата на чл.150, ал.1 ЗЕ продажбата на топлинна енергия от топлопреносното предприятие на потребители на топлинна енергия за битови нужди се осъществява при публично известни ОУ, предложени от топлопреносното предприятие и одобрени от ДКЕВР. Общите условия са валидни и обвързват ответника и без приемането им. Съгласно чл.150, ал.3 ЗЕ в срок до 30 дни след влизането в сила на общите условия, клиентите, които не са съгласни с тях, имат право да внесат в съответното топлопреносно предприятие заявление, в което да предложат специални условия.

Съгласно чл.143 ЗЕ топлинната енергия, отдадена от сградната инсталация при въведена система за дялово разпределение чрез индивидуални разпределители, се определя от лицето, извършващо дялово разпределение на топлинната енергия в сградата съгласно методика по наредбата.

При кредитиране заключението по СТЕ, съдът приема за установено по делото, че монтираните измервателни уреди в абонатната станция съответстват на нормативно установените изисквания към същите, подлагани са на изискуемия контрол и точно са отразявали количествата отдадена топлинна енергия. Начислените при ищеца количества потребена от ответника топлинна енергия са съответни на отчетената от измервателните уреди и разпределена от „Термокомплект” ООД при спазване нормативната уредба. Съгласно заключението на СТЕ дяловото разпределение през процесния период е извършвано съгласно Наредба №16-334 за топлоснабдяването и Методика за дялово разпределение на топлинната енергия в сгради – етажна собственост към Наредба № 16-334. Не се установи по делото и да са правени рекламации от ответника във връзка с отразеното по изравнителните сметки количество на топлинната енергия, доставена за процесния период от време, като именно показанията по последните сметки са послужили за определяне на количествата топлинна енергия, за които на наследодателя на ответника са начислени сметките за процесния период.

Ответникът е упражнил своевременно правата си по чл. 120 ЗЗД като е заявил възражение за изтекла погасителна давност по отношение на претендираните от ищеца с исковата молба вземания, което е частично

основателно. Съгласно разясненията, дадени с ТР №3/2011г. по тълк. дело №3/2011г. на ОСГТК на ВКС, понятието „периодични плащания” по смисъла на чл.111, б.,в” ЗЗД се характеризира с изпълнение на повтарящи се задължения за предаване на пари или други заместими вещи, имащи един правопораждащ факт, чиито падеж настъпва през предварително определени интервали от време, а размерите на плащанията са изначално определени или определяеми без да е необходимо периодите да са равни и плащанията да са еднакви. В този смисъл и по аргумент от чл.155 и чл.156 ЗЕ вземанията на топлофикационното дружество съдържат всички гореизброени признаци, поради което са периодични плащания по смисъла на чл.111, б.,в” ЗЗД. Съгласно разпоредбата на чл. 114, ал. 1 и ал. 2 ЗЗД давността започва да тече от момента на изискуемостта на вземането, а ако е уговорено, че вземането става изискуемо след покана, давността започва да тече от деня, в който задължението е възникнало. Срокът в настоящия случай е бил прекъснат с депозиране на исковата молба – 02.08.2022г.

По отношение на процесните вземания приложение намират ОУ от 2016г., като съгласно чл.33, ал.1 от тях клиентите са длъжни да заплащат месечните дължими суми за топлинна енергия в 45-дневен срок след изтичане на периода, за който се отнася. Доколкото, исковата молба е депозирана на 02.08.2022г. и с оглед на приетото заключение по извършената съдебно-счетоводна експертиза, то следва да се приеме, че вземането на ищеца за периода месец Май 2018 г. до 31.07.2019г. е погасено по давност, поради което съдът приема, че ищецът се легитимира като кредитор на главно вземане само за останалата част от исковия период – от 01.08.2019г. до 31.04.2020г. При кредитиране заключението на ССЧЕ се установява, че за непогасения по давност период размерът на реално потребеното количество топлинна енергия при съобразяване с изравнителните сметки е за сумата от 941,27 лв., до която сума искът е основателен и следва да се уважи, а за горницата до пълния предявен размер от 2509,58 лв. и за периода от 01.05.2018г. до 31.07.2019г., следва да се отхвърли като неоснователен. Сумата от 941,27 лева следва да бъде разпределена между ответниците, съобразно притежаваните от тях квоти. Ответницата А. А. Б. (12/16) дължи сумата в размер на 705,95 лева. Ответниците Б. И. М. (3/16) дължи сума в размер на 176.49 лв., а Д. И. М. (1/16) дължи сумата от 58,83 лева

Настоящият съдебен състав намира, че следва да бъде уважен и искът за

заплащане на цената на услугата дялово разпределение, тъй като по делото са ангажирани писмени доказателства, че услугата е извършвана в процесния период. По делото се установява, че за периода от 01.08.2019г. до м.03.2020г. начислената цена за предоставената услуга дялово разпределение на топлинна енергия е в размер на 21,69 лв., за която сума искът следва да се уважи, а за горницата до пълния предявен размер от 46,10 лв., следва да се отхвърли като неоснователен. Сумата от 21,69 лева следва да бъде разпределена между ответниците, съобразно притежаваните от тях квоти. Ответницата А. А. Б. (12/16) дължи сумата в размер на 16,27 лева. Ответниците Б. И. М. (3/16) дължи сума в размер на 4,06 лв., а Д. И. М. (1/16) дължи сумата от 1,36 лева

По исковете по чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 86, ал. 1 ЗЗД:

Основателността на иска за заплащане на обезщетение за забава предполага установяване на наличието на главен дълг; изпадане на длъжника в забава и размера на обезщетението за забава.

За процесния период са приложими ОУ на „*****“ ЕАД от 2016 г., публикувани през м.07.2016 г. и влезли в сила през м.08.2016 г. /арг. от чл.150 ал.2 ЗЕ/.

Съгласно чл. 33, ал. 1 от тях клиентите са длъжни да заплащат месечните дължими суми за топлинна енергия по чл. 32, ал.1 в 45-дневен срок след изтичане на периода, за който се отнася. В ал. 4 обаче е посочено, че продавачът начислява обезщетение за забава в размер на законната лихва само за задълженията по чл. 32, ал. 2 и ал. 3 ако не са заплатени в срок. По аргумент за противното съдът приема, че клиентите на топлинна енергия не дължат обезщетение за забава върху прогнозно начисляваната месечно топлинна енергия по чл. 32, ал. 1. Съгласно чл. 32, 6 ал. 2 от общите условия от 2016 г. след отчитане на средствата за дялово разпределение и изготвяне на изравнителните сметки, продавачът издава за отчетния период кредитни известия за стойността на фактурите по ал.1 и фактура за потребеното количество топлинна енергия за отчетния период, определено на база изравнителните сметки. Върху тези окончателно определени по размер суми въз основа на реалния отчет на доставеното количество топлинна енергия клиентите дължат обезщетение за забава, ако не са заплатили сумите в 45-дневен срок от изтичане на периода, за който се отнася (чл. 33, ал. 2). За да

може обаче потребителите на топлинна енергия да изпълнят задължението си да заплатят на „*****“ ЕАД тези суми, е необходимо дружеството да окаже необходимото съдействие, като предостави информация относно дължимата сума, издавайки фактурата, предвидена в чл. 32, ал. 3 от общите условия. Съобразно това и предвид датите, на които са изготвени общите фактури за отчетните периоди 2018/2019г. и 2020/2021 г., мораторната лихва се полага за периода от 15.09.2019г. до 16.09.2021г. върху главницата от 941,27 лв. и служебно изчислена от съда, задължението възлиза в размер на 191,65лв., до която сума искът по чл. 86, ал.1 ЗЗД следва да се уважи, а за горницата до пълния предявен размер от 358.06 лв., следва да се отхвърли като неоснователен. Сумата от 191,65 лева следва да бъде разпределена между ответниците, съобразно притежаваните от тях квоти. Ответницата А. А. Б. (12/16) дължи сумата в размер на 143,74 лева. Ответниците Б. И. М. (3/16), дължи сума в размер на 35,93 лв., а Д. И. М. (1/16) дължи сумата от 11,98 лева

По отношение на цената за услугата дялово разпределение липсва предвиден срок за плащане от страна на потребителя на топлинна енергия, поради което длъжникът изпада в забава след покана – арг. чл. 84, ал. 2 ЗЗД. По делото не са представени доказателства за отправена и получена от ответниците покана за плащане на това задължение от дата, предхождаща настоящото производство.

Предвид това тази акцесорна претенция за мораторна лихва върху главницата за дялово разпределение следва да се отхвърли изцяло.

По разноските:

С оглед изхода на делото и на основание чл.78, ал.1 ГПК право на разноски има ищецът, съобразно уважената част от исковете. Направените от ищеца разноски в настоящото производство възлизат в размер на 1530 лв. Уважената част от исковата претенция възлиза в размер на 32.94 % (2923,68-заявена претенция - 962,96-уважена)

Съобразно уважената част от исковата претенция дължимите от ответника А. А. Беловска разноски са в размер на 377,95 лева (503,96 лв.-дължими разноски съобразно уважената част от исковата претенция x 12 (12/16 ид.ч.) =377.94лева), представляващи заплатена държавна такса, депозит за вещо лице по ССЧЕ, СТЕ и депозит за особен представител и юрисконсултско

възнаграждение, определено от съда по чл. 78, ал. 8 ГПК.

Дължимите от ответника Б. И. М. разноси са в размер на 94,49 лева (503,96 лв.-дължими разноси съобразно уважената част от исковата претенция $\times 12$ (3/16 ид.ч.) = 94,49 лева), представляващи заплатена държавна такса, депозит за вещо лице по ССЧЕ, СТЕ и депозит за особен представител и юрисконсултско възнаграждение, определено от съда по чл. 78, ал. 8 ГПК.

Дължимите от ответника Д. И. М. разноси са в размер на 31,50 лева (503,96 лв.-дължими разноси съобразно уважената част от исковата претенция $\times 12$ (1/16 ид.ч.) = 31,50 лева), представляващи заплатена държавна такса, депозит за вещо лице по ССЧЕ, СТЕ и депозит за особен представител и юрисконсултско възнаграждение, определено от съда по чл. 78, ал. 8 ГПК.

На основание чл. 78, ал. 3 ГПК ответницата Д. И. М. има право на разноси, съобразно отхвърлената част от исковата претенция. В случая ответницата е направила разноси в размер на 300 лв. за адвокатско възнаграждение, поради което ищецът следва да бъде осъден да заплати на ответника разноси са в размер на 201,19 лева.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА А. А.*****, ЕГН *****, да заплати на „*****“ ЕАД, ЕИК *****, на основание чл.79, ал.1, пр.1 ЗЗД, вр. чл.149 ЗЕ сумата от **705,95 лева**, главница за потребена топлинна енергия, за периода от 01.08.2019г. до 31.04.2020г., ведно със законната лихва от 02.08.2022г. до изплащане на вземането и сумата от **16,27 лева** - главница за цена на извършена услуга за дялово разпределение за период от 01.08.2019 г. до 31.03.2020г, ведно със законна лихва за период от 02.08.2022г. до изплащане на вземането, както и сумата от **143,74 лева**, представляваща мораторна лихва върху главницата за топлинна енергия за периода от 15.09.2019 г. до 16.09.2021 г., като **ОТХВЪРЛЯ** исковете за цена на топлинната енергия за разликата над 705,95 лв. до пълно предявения размер от 1882,14 лв., както и искът за мораторна лихва върху главницата, за разликата над 143,74 лв. до предявения размер от 268,50 лв., както и искът за главница за дялово разпределение за разликата над 16,27 лв.

до предявения размер от 34,56 лв., както и предявения иск за мораторна лихва върху главницата за дялово разпределение, за сумата от 7,44 лв. за период от 30.09.2018г. до 16.09.2021г.

О С Ъ Ж Д А Б. И. М., ЕГН ***** да заплати на „*****“ ЕАД, ЕИК *****, на основание чл.79, ал.1, пр.1 ЗЗД, вр. чл.149 ЗЕ сумата от **176,49 лева**, главница за потребена топлинна енергия, за периода от 01.08.2019г. до 31.04.2020г. ведно със законната лихва от 02.08.2019г. до изплащане на вземането, и сумата от **4,06 лева** - главница за цена на извършена услуга за дялово разпределение за период от 01.08.2019 г. до 31.03.2020г, ведно със законна лихва за период от 02.08.2022г. до изплащане на вземането, както и сумата **35,93 лева**, представляваща мораторна лихва върху главницата за топлинна енергия за периода от 15.09.2019 г. до 16.09.2021 г.като **ОТХВЪРЛЯ** исковете за цена на топлинната енергия за разликата над 176,49 лв. до предявения размер от 313,69 лв., както и искът за мораторна лихва върху главницата, за разликата над 35,93 лв. до предявения размер от 44,75 лв., както и искът за главница за дялово разпределение за разликата над 4,06 лв. до предявения размер от 5,76 лв., както и предявения иск за мораторна лихва върху главницата за дялово разпределение, за сумата от 1.24 лв. за период от 30.09.2018г. до 16.09.2021г.

ОСЪЖДА Д. И. М., ЕГН ***** да заплати на „*****“ ЕАД, ЕИК *****, на основание чл.79, ал.1, пр.1 ЗЗД, вр. чл.149 ЗЕ сумата от **58,83 лева**, главница за потребена топлинна енергия, за периода от 01.08.2019г. до 31.04.2020г. ведно със законната лихва от 02.08.2019г. до изплащане на вземането, и сумата от **1,36 лева** - главница за цена на извършена услуга за дялово разпределение за период от 01.08.2019 г. до 31.03.2020г, ведно със законна лихва за период от 02.08.2022г. до изплащане на вземането, както и сумата **11,98 лева**, представляваща мораторна лихва върху главницата за топлинна енергия за периода от 15.09.2019 г. до 16.09.2021 г., като **ОТХВЪРЛЯ** исковете за цена на топлинната енергия за разликата над 58,83 лв. до предявения размер от 313,69 лв., както и искът за мораторна лихва върху главницата, за разликата над 11,98 лв. до предявения размер от 44,75 лв., както и искът за главница за дялово разпределение за разликата над 1,36 лв. до предявения размер от 5,76 лв., както и предявения иск за мораторна лихва върху главницата за дялово разпределение, за сумата от 1.24 лв. за период от 30.09.2018г. до 16.09.2021г.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 1 ГПК А. А. *****, ЕГН *****, да заплати на „*****“ ЕАД, ЕИК *****, сумата от **377,95 лв.**, представляваща разноси в **исковото производство**.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 1 ГПК Б. И. М., ЕГН *****, да заплати на „*****“ ЕАД, ЕИК *****, сумата от **94,49 лв.**, представляваща разноси в **исковото производство**.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 1 ГПК Д. И. М., ЕГН *****, да заплати на „*****“ ЕАД, ЕИК *****, сумата от **31,50 лв.**, представляваща разноси в **исковото производство**.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 3 ГПК „*****“ ЕАД, ЕИК *****, да заплати на Д. И. М., ЕГН *****, сумата от **201,19 лв.**, представляваща разноси в **исковото производство**.

Решението е постановено при участието на „Термокомплект” ООД като помагач на страната на ищеца.

Решението може да бъде обжалвано пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____